

Denne boken gir svar på våre viktigste spørsmål om livet og døden - og om hva som kommer etterpå! Døden er ikke en avslutning på livet, men tvert imot en begynnelse. Sjelen velger selv når dette skal skje, utifra de erfaringene vi har planlagt å få - og den ser frem til denne gledelige begivenheten som døden faktisk er! Når vi forstår dette, vil vi ikke lenger være redd for å dø...! Det vil du forstå når du leser denne boken.

*Uavhengig av trosretning – eller mangel på tro –
så er det også bare ett sted å komme:*

HJEM TIL GUD

Av Magnhild Almelid
m_almelid@hotmail.com

"Det er umulig å leve eller dø uten Gud – men man kan tro at det mulig. Hvis du tror at du lever eller dør uten Gud – så vil du også erfare at du gjør det. Og den erfaringen kan du ha så lenge du måtte ønske - men du kan også velge å avslutte den, hvis eller når, du vil." Dette er det første – og kanskje det viktigste budskapet vi kan forholde oss til. Og det er grunnlaget for dialogen i denne boken. Hvis vi får svar på våre spørsmål om døden, så vil vi samtidig finne svar på de viktigste spørsmål om livet - får vi vite. Men vi blir også bedt om å velge om vi vil tro på det vi leser her eller ikke. Det er alltid **vår egen sannhet** vi skal forholde oss til!

Forstår dere Døden, så vil det også føre dere til en dypere forståelse av Livet", blir det sagt.

Og denne dialogen vil - først og fremst - omhandle døden. Mennesket og alt som er skapt har sin egen visdom – DNA – en Naturlig, Guddommelig Bevissthet – eller Erindring, kan man si. Og vi er her for å Erindre og Erfare – ikke for å lære. Den første Erindringen:

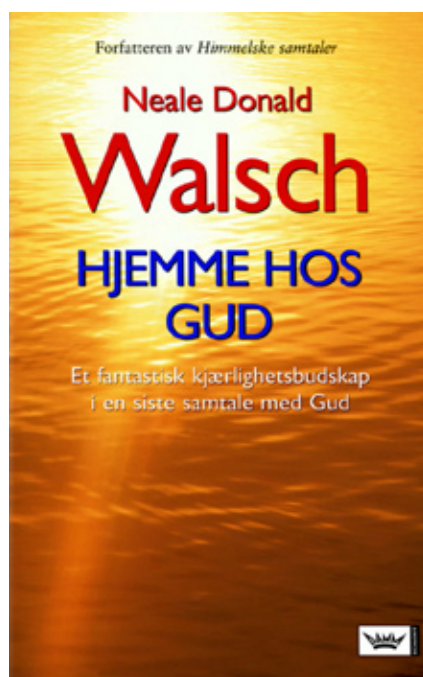
"Å dø er noe du gjør for deg selv". Skulle man ha hørt på maken! Dette kan virke ubegripelig for de fleste av oss. Det er vel de færreste som ønsker å dø? "Alt som skjer med deg, skjer gjennom deg. Og alt som skjer gjennom deg, det skjer **for** deg". Javel – Ok.

Og her kommer Erindring nr. to: "Du forårsaker alltid din egen død" – uansett hvor, når - eller hvordan du dør". Heng med – for vi trenger virkelig å utforske disse viktige prinsippene, for å forstå at "det dere kaller død er et kraftfullt skapelses-øyeblikk!". Og at "døden er det verktøyet du bruker for å skape det du venter å finne på den andre siden". Da er det for så vidt på plass – eller...?

Og så, den tredje Erindringen: "Du kan ikke dø mot din vilje". Det var da enda godt! "Ingenting skjer som du ikke ønsker skal skje". Bra – sånn skal det være! Vi kan innbille oss at enkelte opplevelser er uønsket - oppfatte oss selv som offer - men det er ingenting som hindrer vår åndelige utvikling mer enn akkurat dette! For "det fins ingen offer - og ingen i verden som kan gjøre oss til offer". Dette er virkelig vanskelig. Hvis man, for eksempel, har opplevd at en selv - eller ens nærmeste - er blitt utsatt

for vold. "Herrens veier er uransakelige", sier religionene. "Her det snakk om å se noe fra et annet nivå av bevissthet. - og dette er et nivå som mennesker kan oppnå". For "når den fysiske smerten er over, da vil dere vite at alt som skjer er perfekt!" Vi har nemlig selv planlagt alt som skjer i livet! Men hvis vi velger å oppfatte oss selv – eller andre - som offer, så vil det også bli vår erfaring - til tross for at det ikke er tilfelle. Hmmm...

Her kommer den fjerde Erindringen: "Ingen vei er bedre enn en annen". Det er opp til hver enkelt å velge sin vei.

Hjemme hos Gud er den siste boken i dialogserien av Neale Donald Walsch. Den første kom ut i Norge i 1997. Den åttende og siste nå i 2007, ti år etter. Bøkene er oversatt til mange språk og de er solgt i millioner. Alle disse bøkene kan kjøpes via Ildsjelen, også den siste. Se side 57.

Selv om vi av og til ikke kan se veien, så er det ikke mulig å gå seg vill. Noen veier kan være mindre tornefulle enn andre - men alle veier fører hjem! Vi blir bedt om å følge vår egen visdom - ikke det andre mener er riktig – og "døm heller ikke - verken deg selv eller andre, for de valg dere tar, for sjelen vet hvilke erfaringer den søker i hvert jordeliv. Den som dør i takknemlighet og glede, har funnet fred - også før døden, og ikke bare etter".

"Døden er aldri en tragedie – den er alltid en gave!". Hee...? Dette er den femte Erindringen. Det er viktig at vi

forstår dette, for da vil vi forstå at det også gjelder alle ting som skjer i livet. Enkelt og greit – hva? Det er bare det at de fleste er "dødsens" redd for å dø! Vi vet ikke at vi bevisst velger eller forårsaker døden - med mindre det er snakk om **selvmord**. Men da er det for å rømme fra noe – og ikke for å komme til noe - slik hensikten er. Imidlertid – og til tross for det enkelte tror – så er det ingen "straff" for å ta sitt liv! Men når du inkarnerer på nytt, så vil du få den samme erfaringen som du rømte fra – du slipper ikke unna! Slik vil det fortsette, inntil du forstår hvorfor du skapte dette – først da kan du endre det - og gå videre til nye erfaringer. Men hvordan forholder det seg dersom et gammelt menneske lider - eller man har en alvorlig og smertefull sykdom, kanskje til og med i terminalfasen – og ønsker å avslutte dette livet? Dette er et viktig og vanskelig spørsmål som vi ofte blir konfrontert med. I denne dialogen blir vi fortalt at vi **har rett til å velge** å avslutte et liv som likevel nærmer seg slutten, eller som bare betyr forlengelse av smerte og lidelse! Da kan man, *bevisst* - velge å ta imot døden - som den gledelige erfaringen den er! **Dette defineres ikke som selvmord!**

Den sjettede Erindringen: "Vi er Ett med Gud - det fins ingen atskillelse". Derfor kan vi heller aldri dø. Vi er det samme som Gud – men i mindre målestokk. Han skaper universet og vi skaper våre liv. Så når vi hittil er blitt fortalt at Gud bestemmer vår tid for å dø, da har vi ikke forstått at vi selv deltar i denne prosessen. "Vi er bevisst på Guds eksistens!" Vi velger hvordan vi vil oppleve våre erfaringer - også døden. Det vi ser - det vil vi få. Objektive observasjoner finnes ikke! Men når den syvende Erindringen likevel sier at "det finnes ingen død" – da kan det virke selvmotsigende. Forklaringen er imidlertid like enkel som genial: **Vi har evig liv – derfor er det ingen død – og heller ikke noe liv etter døden, fordi...** Denne "sirkelen" kan vi kalle Livets Hemmelighet. **Det finnes ingen slutt!!!**

Her kommer den åttende Erindringen: "Du kan ikke endre en absolutt realitet - men du kan bestemme hvordan du vil erfare den". La oss si at det regner – . Vil dette føles som en plage, et gode - eller rett og slett et under? Her kunne vi også brukt døden som eksempel...! Neale vil, etter hvert, ha svar på det han kaller "Tidenes Spørsmål": **Hva hender etter døden?** Han får vite at det vil oppleves i stadier.

Det første stadiet er likt for alle. Det vil bli registrert at man er utenfor kroppen, og man kan da, et øyeblikk, føle seg litt desorientert. Du oppfatter deg ikke som død – men ser at du ikke er i kroppen din. Du opplever at kropp er noe man har, men at du ikke *er* kroppen din -! Det neste stadiet er individuelt – avhengig av hva du har *trodd* du ville oppleve etter døden. Tror du på reinkarnasjon, så vil du straks få minner om tidligere liv - som du ellers ikke husker. Hvis du tror at du blir omfavnet av Guds betingelsesløse kjærlighet – så blir det din opplevelse. Tror du på fordømmelse og helvete, så vil du erfare akkurat det. Men helvete er bare en metafor, derfor skaper du denne illusjonen - *som tilskuer* – før også du bestemmer deg for å gå videre til neste stadium. For mennesker som tror at det ikke finnes noe etter døden, vil det bli vanskeligere å gå videre etter første stadium – men de vil få hjelp fra Guider og Engler - eller sine kjære, avdøde, når de er klar for å gå videre. Det hender også at man får besøk av sine avdøde slektninger like før man dør.

Fra *andre stadium* begynner sjelen å skape og *erfare seg selv*, frigjort fra sinnet og tankene. Også de som trodde på helvete, vil etter hvert forlate sin illusjon og gjenskape seg selv. Da er man kommet til *tredje stadium*. Men det som

er vanskeligst å forstå, er at *alt* det som skjer – det skjer ikke bare i *samme øyeblikk*, men samtidig – også - *i sekvenser!* Her ligger utfordringen i vår oppfatning av tid -. Vi blir nemlig fortalt at alle våre reinkarnasjoner også skjer samtidig og parallelt - og at vi kan oppleve den enkelte reinkarnasjon flere ganger -!! Sannelig ikke lett å henge med her! Jeg kan forstå Neale, når han sammenligner dette med det rene science fiction...

Fortsettelsen er langt mer intrikat enn man kan forestille seg, men vi prøver: Du kan velge den muligheten at du nå ønsker å erfare - fra en multidimensjonal mengde av ubegrensede muligheter – samtidig som en annen utgave av deg selv – Her og Nå - gjør andre valg... Puh!

Våre språk strekker ikke til når "Tid og Rom" skal forklares. Her blir det tatt i bruk et eple og en appelsin som metafor for å forklare det fysiske livet, livet "på den andre siden" – og reinkarnasjon. Det blir ikke enklere når jeg - i kortversjon - skal formidle det boken inneholder om det som skjer i gjenforenings-øyeblikket "på den andre siden". Metaforer må til, også her, for å forklare det uforklarelige. Det blir sagt at vi må "gå fra forstanden" for å fatte dette -. Det er sannelig ingen overdrivelse...! Man burde

ha Nobelprisen i kvantefysikk! Kanskje også et "dypdykk" i alkymien... Men takket være fantasifulle metaforer kommer vi et stykke på vei... Vi får et visst perspektiv!

Like etter at vi har forlatt kroppen, kommer vi til en "dør" – merket "Døden" – den åpner seg og du går inn. Døren vil midlertidig stå åpen – du kan fremdeles snu – eller ta en "avskjeds-visit" til noen du er glad i. Du kan vise deg fysisk, eller meddele deg verbalt – hvor som helst i verden!! Her i dette "rommet" vil du bli, mens du erfarer andre og tredje stadiet - som jeg alt har nevnt - og du vil fremdeles føle deg ganske "levende". I andre enden av dette "rommet" er det en "dør" til – den er merket "Den spirituelle Virkelighet".

I det du nærmer deg den andre "døren" – i tredje stadiet – beveger du deg i en voldsom fart mot et lys du ser i det fjerne. Et Lys - som blir sterkere og sterkere - og omslutter deg med en trykk og vidunderlig varme i det du når fram. Dette er Essensen av Alt Som Er – den utstråler ren, ubetinget Kjærlighet. Du vet – og du erfarer nå – at du er ikke din kropp, ikke ditt sinn og heller ikke din sjel. Du er noe mye mer enn det... "Du er den totale summen av energier som utgjør alt dette"! Du vil nå – før

"Fritt valg er den høyeste form for skapelse, det er Guds signatur, en vidunderlig gave - og for alltid – din største kraft."

du går videre gjennom den andre døren – bli konfrontert med ditt liv, og se om det er noe du ikke har fullført. Det er nå du avgjør om du vil fortsette eller snu! Neale får vite at de aller fleste har opplevd ”å gå tilbake” - opptil flere ganger gjennom livet – vært ”nær døden”, på ett eller annet vis!

Den niende Erfaringen sier: ”Sjelens høyeste ønske er å bli Ett med Alt Som Er. Dette er det egentlige formålet med alt liv”.

Når vi har gått gjennom ”døren” til ”Den Spirituelle Virkelighet”, vil vi erfare at alt integreres: ”Den Hellige Treenighet blir Ett”. Vi vil nå forsøtte å skape – men på et nivå der ”verktøyet” består av alle våre bevissthetsnivåer samlet! Alt vi skaper vil straks ”materialisere” seg! Å beskrive sjelens aktiviteter i ”Den spirituelle Virkelighet” er ikke mulig, på grunn av vårt nåværende, begrensede bevissthetsnivå. ”Men det er et formål med livet ”på den andre siden” – vi har et viktig arbeid å utføre. Et fantastisk, gledesynt og oppløstende arbeid! Men deretter er det tid for å reise tilbake”. Dette vil vi kanskje tro kan føles vanskelig, etter å ha opplevd å være omfavnet av – være Ett med Gud. Men for å kjenne denne erfaringen fullt ut, vil vi velge å oppleve den igjen og igjen. Derfor sier den tiende Erindrin-

gen at ”Det høyeste ønsket til alt som er – er å kjenne seg selv gjennom sine egne erfaringer”. Ved hjelp av både det åndelige og det fysiske liv kan vi oppnå ”den Absolutte Bevissthet om – Føle og Erfare - Hvem Du Virkelig Er”!

Neale vil gjerne vite hva som skjer når han endelig er **ferdig** med alle disse livene her nede - om han da vil bli værende i ”himmelen” til evig tid? ”Det ville du ikke ønske,” får han til svar. ”Du ville bruke dette - ditt største øyeblikk av din frie vilje - til å planlegge din neste erfaring”. Men nå ville du være **absolutt klar over ”Hvem du er”** - en bevissthet så **absolutt og fullstendig** at også andre ville oppdage hvem du er. De ville kalle deg **Mester** – de ville tro at du er **enestående og spesiell!** Det vil bli din jobb å overbevise dem om at det ikke stemmer”... ”Din viten og din erfaring ville bli din største glede – du ville dele den med alle. Du ville være villig til – om nødvendig – å ”dø” - for å vise andre **hvem de virkelig er!**”

Jaha – dette virker kjent! Var det ikke akkurat dette Jesus gjorde – uten at det ble forstått?

Nå gjenstår det bare – ganske kort – å si noe om dimensjonene – innenfor Tid og Rom: Det finnes langt flere dimensjoner enn vi kan forestille oss... Innenfor

disse kan man bevege seg både forover, bakover og sidelengs. Oppover og nedover – ikke nok med det... Hold deg fast! For man kan ”henge fritt” – og vi kan gå både med og mot klokkerretningen...! Hjelp – nå blir jeg svimmel! Men det høres ganske spennende og morsomt ut... Og tenk at det faktisk er *vi selv* som styrer denne ”karusellen”... Gud hjelpe meg!!

Det er vanskelig å løsrive seg fra denne boken - men de øvrige Erindringene bekrefter på forskjellige måter det som her er tatt med, som Neale påpeker – flere ganger: ”Vi går i sirkel her”... Derfor vil jeg avslutte med denne, attende - og siste - Erindringen: ”**Fritt valg er den høyeste form for skapelse, det er Guds signatur, en vidunderlig gave - og for alltid – din største kraft.**” Derfor: ”**Uansett hva du velger og hvor du enn er – du har alltid mulighet til – når du enn vil – å være sammen med Gud.**” Denne boken gir oss - langt på vei - svaret på livets og dødens gåte, på en måte som overgår enhver forestilling... Og denne siste Erindringen er en direkte - **betingelsesløs invitasjon til oss alle - til å komme hjem – igjen!**

Jeg takker hjertelig for dette – og sier: **På gjensyn! Allesammen!** •

”Uansett hva du velger og hvor du enn er – du har alltid mulighet til – når du enn vil – å være sammen med Gud.”